

מ"ת 14147/07/20 - מדינת ישראל נגד טארק חמדי

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 14147-07-20 מדינת ישראל נ' חמדי(עציר)

תיק חיצוני: 318811/2020

בפני כבוד השופט עמית רוזינס

מדינת ישראל מבקשת

ע"י עו"ד זוהר המידני קבסה - שלוחת תביעות עכו

נגד

משיב

טארק חמדי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד וליד גאנם

החלטה

בבקשה לעיון חוזר

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו פציעת אדם אחר באמצעות סכין, לרבות חתך באורך 7 ס"מ בפניו של הקורבן, על רקע לטענות בדבר חוב כספי בסך 500 ₪. בהחלטה מיום 15/7/20, לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר ביותר להרשעת המשיב בעבירות שיוחסו לו ועילת מסוכנות ברמה גבוהה, ולאחר שהמשיב הודיע כי הוא מסכים למעצר עד תום ההליכים תוך שמירה על זכות להציע חלופת מעצר ללא שינוי בנסיבות, הוריתי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ביום 30/9/20, הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עתר לשחרר אותו ממעצר לאלתר. העילה העיקרית של הבקשה היא כי דיון שנקבע לשמיעת ראיות בתיק העיקרי, ביום 16/9/20, לא התקיים נוכח אי הבאת המשיב לדיון ואי התייצבות עדי המאשימה. מועד חדש לשמיעת ראיות לא נקבע והימשכות ההליכים גורמת למשיב ולמשפחתו נזק רב.

המבקשת מתנגדת לבקשה בתוקף, מבהירה כי אי התייצבות המשיב והעדים לדיון נבעה מגורמים שאינם תלויים בה לרבות, העובדה שהמשיב ואחד מהעדים היו עצורים באותה עת בבית מעצר "אדום" ולא ניתן היה להביאם, עד נוסף שהם בבידוד, שני עדים נוספים שהם אביו של המבקש וחברו לא התייצבו ועדים אחרים כן התייצבו לדיון. המבקשת הודיעה כי בניגוד לאמור בבקשה, נקבע דיון נוסף בתיק העיקרי, לשמיעת ראיות, ביום 2/11/20. עוד הדגישה המבקשת, נוכח חומרת המעשים שביצע המשיב ונסיבותיהם, כי נשקפת מהמשיב מסוכנות ברמה גבוהה, שלא מאפשרת לתת בו אמון, שלא פחתה. לא נתגלו עובדות חדשות, לא השתנו נסיבות ולא חלף זמן ניכר, המצדיקים לעיין מחדש בהחלטת המעצר.

דיון והכרעה

טרם חלפו 3 חודשים מאז 15/7/20, עת הוחלט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. הבקשה לא מגלה כל נימוק על פי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שיצדיק עיון מחדש, לא עובדות חדשות, לא שינוי נסיבות ולא חלוף זמן מהותי. כל עילתה של הבקשה בכך שהדיון בתיק העיקרי, שהיה קבוע לשמיעת ראיות ליום 16/9/20, נדחה ליום 2/11/20.

כבר נקבע בפסיקה כי חלוף 3 חודשים, כשלעצמם, לא מהווה "זמן ניכר", המצדיק עיון מחדש בהחלטת מעצר. התארכות ההליך הפלילי למשך לתקופה שלא עולה על 9 חודשים [סעיף 61(א) לחוק המעצרים], איננה מהווה, כשלעצמה, עילה לעיון מחדש.

הדיון הנדחה שנקבע ליום 2/11/20, איננו רחוק, באופן יחסי, ואיננו מתקרב לתקופה של 9 חודשים.

כפי שנקבע בהחלטה הנ"ל, נוכח המעשים המיוחסים לחשודו ונסיבות הביצוע, המסוכנות הנשקפת מהמשיב הינה

גבוהה מאוד. חלוף 3 חודשים כשלעצמם לא מהווים אינדיקציה כלשהי להפחתת המסוכנות. ויצוין, כי המבקש אף לא מציע חלופת מעצר ספציפית כלשהיא.

דהיינו, עסקינן בבקשה משוללת עילה, שדינה להידחות על הסף, ללא צורך בקיום דיון. ראו בעניין זה למשל בש"פ 3258/96 פלוני נ' מדינת ישראל (15/5/96):

"סעיף 37 לחוק מזכה עצור לבקש עיון חוזר בהחלטת מעצר-

"אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של בית המשפט."

בקשה לעיון חוזר אמורה, איפוא, לגלות - על פניה - כי "נתגלו עובדות חדשות" או כי "נשתנו נסיבות", שבלא קיומו של אחד משני אלה אין כלל בקשה לעיון חוזר לפני בית-המשפט... נוסף ונדע עוד זאת, כי בקשתו של העורר לעיון חוזר לא גילתה על פניה עילה על-פי דין לעיון חוזר. בקשה מעין זו - ראויה היא לדחייה על הסף, ולעניינה ניתן לטעון כי אין צורך כלל להזמין את העצור או את בא-כוחו..."

וראו גם בש"פ 5734/18 שטארה נגד מדינת ישראל (1/8/18), גם שם דן בית המשפט העליון בבקשה לעיון חוזר, חסרת יסוד וסיכוי שנדחתה ללא דיון.

על כן, בשלב זה, הבקשה נדחית על הסף, ללא דיון.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"א, 11 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.